

[Finansministeren.]

klære mig villig til paa et senere Tidspunkt at forhandle om en varig Ordning paa dette Omraade.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Hauch): Jeg forstaar meget godt, at den højtærede Finansminister ikke paa nærværende Tidspunkt ser sig i Stand til at forhandle om en Ordning af vor Formuebeskatning, fordi den højtærede Finansminister paa dette Omraade, om jeg saa maa sige, har søgt andre Forbindelser. Vi havde jo sidste Foraar Lejlighed til at drøfte et tilsvarende Lovforslag, og jeg forstod den Gang, at den højtærede Finansminister for sit Vedkommende var villig til at optage en Forhandling om de Ændringer i Formuebeskatningen, som Venstre da havde foreslaaet. Jeg maa ogsaa nu forstaa den højtærede Finansminister saaledes, at naar Finansministeren vinder fornøden Klarhed over, hvor paalidelig den Tilslutning er, som han nu mener at have sikret sig — den er forhaabentlig paalidelig nok —, vil der være Grund til at tage en Forhandling op om en varig Ordning. For deri har den højtærede Finansminister jo Ret, at det, der her er Tale om, er en varig Ordning med Hensyn til vor fremtidige Formuebeskatning.

Jeg mener heller ikke, at Tiden — saadan som Forholdene nu ligger — er inde til at optage en større Debat om Sagen, men jeg maa dog under Hensyn til den Udtalelse, den højtærede Finansminister i Dag er fremkommet med, anse det for rigtigt ved Forhandlingens Slutning at stille Forslag om at henvise Lovforslaget til et Udvalg, idet jeg gaar ud fra, at den højtærede Finansminister vil være villig til at forhandle om en varig Ændring af vor Formuebeskatningsforhold.

Johs. Hansen: Det er sket gentagne Gange i dette Efteraar, ligesom det ogsaa skete i sidste Samling, at der er fremsat Lovforslag baade i dette høje Ting og i det andet høje Ting om de samme Emner. Dette gælder jo ogsaa det foreliggende Lovforslag. Jeg kan ikke sige andet end, at det har forundret mig, at sligt finder Sted Gang paa Gang. Jeg har haft lidt vanskeligt ved at se, hvad Grund der kan være til, at man saaledes gør Forholdet vanskeligere og mere indviklet ved samtidig at fremsætte Forslag vedrørende samme Emne i begge Rigsdagens Ting,

og jeg har mindedes den gamle Historie om J. K. Lauridsen, der en Gang blev spurgt, hvorfor Billederne paa hans Væg hang saa tilfældigt, som de gjorde, og derpaa svarede, at han havde ophængt dem efter „Sømtilstedeværelsesprincippet“. Jeg har tænkt paa, om det skulde være saaledes for Venstres Vedkommende, at Partiet har sendt nogle Forslag til Landstinget, andre til Folketinget, under Hensyn til, hvor man havde de Ordførere, man særlig ønskede skulde tage sig af de paagældende Forslag, men jeg er ikke sikker paa, at det er Grunden dertil. Jeg er overhovedet ikke sikker paa, at der findes nogen paaviselig Grund, og jeg kan derfor kun sige, at som Sagen ligger, beklager jeg, at man skal arbejde samtidig begge Steder med Lovforslag om samme Emne.

Hvad Lovforslagets Princip angaar, da har det været drøftet adskillige Gange ved tidligere Lejligheder, og der er derfor ingen Grund for mig til at komme ind paa hele dette Spørgsmaal i Dag. Og hvad for øvrigt selve Sagen angaar, kan jeg henholde mig til den højtærede Finansministers Udtalelse, at Situationen nu er af den Art, at det er vanskeligt for Øjeblikket at faa en Realitetsdrøftelse af dette Spørgsmaal. Jeg skal derfor ganske afholde mig derfra, men kan i øvrigt ikke anbefale det foreliggende Lovforslag.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds har Ordet.

Lange: Jeg frafalder Ordet.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds har Ordet.

Veistrup: Jeg frafalder Ordet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hauch: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.